

altsaa, at man, saa vidt muligt, tænker paa Hensynet til andre, for at Sagen virkelig kan blive fremmet og bringes til Ende i en passende Tid.

Samm: Da 1ste Behandling af dette Lovforslag fandt Sted, udløb jeg at tage Ordet under Hensyn til min parlamentariske Ubevandrethed paa dette Tidspunkt, — det var i de allerførste Dage af denne Sæssion — og det uagtet jeg havde de mest guldige Grunde til at tage Ordet i dette Lovforslag, der jo omhandler en Jærnbane i det Amt, hvor jeg er valgt. Jeg anfører dette som Undskyldning, fordi jeg tager Ordet paa en Maade, der strider mod det sædvanlige, naar jeg i det væsentlige gør Indsigelse mod Lovforslaget uden at have berørt en saadan Hensigt ved 1ste Behandling. Jeg lod mig den Gang ogsaa afholde fra at tage Ordet af den Omstændighed, at der i det Øjeblik — eller rettere ved Lovforslagets Forelæggelse — ikke fandtes det nødvendige Instruktionsapparat her i Tinget; Planer, Overslag og Beregninger vare ikke til Stede her. Jeg skal erkende, at de vare komne her til Stede, da Lovforslagets Behandling fandt Sted, men de vare ikke her paa et blot 24 Timers tidligere Stadium... (Indenrigsministeren: Jo, 2 Dage før) eller maaske 36 Timer, den højtærede Indenrigsminister vil være meget nøjagtig. Jeg siger dette for at udtale min Beflagelse over, at det tekniske Apparat, som hører til Overvejelsen af et saadant Lovforslag, ikke betimelig og udførlig kommer til Stede paa Tingets Bord, fordi jeg ikke tror, at det uden det er muligt at sætte sig ind i Sagen med nogen Grundighed, saaledes at det kan lede til dens gode Behandling. Jeg skal derfor henstille, at dette maa ske, idet jeg samtidig skal gøre den Bemærkning, at ogsaa andre end Udvalgets Medlemmer ville kunne have Interesse af at bruge et saadant Instruktionsapparat, som medfølger tekniske Lovforslag. Det kunde jo hænde, at der ogsaa udenfor Udvalgets valgte Medlemmer findes Folk med Jærnbanelenskab og Jærnbaneinteresse.

Jeg skal kortelig pointere, at jeg altsaa, som allerede nævnt, drives til at behandle dette Lovforslag lidt udførligere, allerede af Hensyn til mit særlige Kendskab, jeg kunde sige mit Studium af denne Sag, idet jeg for 3 Aar siden, saa snart Nygterne om denne Retningslinie, som den ærede Indenrigsminister har fastholdt, naaede til mig, gjorde mig til Opgave, da Retningslinien var uforstaaelig for mig, at sætte mig saa nøje som muligt ind i Sagen. Jeg har ud-

arbejdet et selvstændigt Projekt til den nordlige Halvdel af denne Linie, hvor jeg var i Uoverensstemmelse med den ærede Ministers Forslag, og dette Projekt har fundet Billigelse hos i alt halvdelen Autoritet paa Jærnbaneomraadet og ligeledes hos militære sagkyndige, som jeg har spurgt til Raads. Det er disse Betragtninger, jeg her vil forelægge det høje Ting, idet jeg henstiller til gunstig Overvejelse, om det ikke var muligt, at Udvalget under Hensyn til de Momenter, jeg her vil fremhæve, skulde ville tage Sagen tilbage til fornyet Overvejelse. Jeg er ikke i Stand til at stille et Vædringsforslag, som vilde blive modtaget af den højtærede Formand; thi det Vædringsforslag, jeg vilde stille, maatte nemlig gaa ud paa at give Jærnbanelinien en fuldstændig anden Retning, og det vilde jo ganske vist blive opfattet som et nyt Lovforslag.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale selve Lovforslaget med dets Motiver. I Forbigaaende maa jeg udtale min Sorg som Tekniker over at se, at i Efteraaret 1890 fremlægges et Jærnbanelovforslag aldeles uforandret fra dets Fremlæggelse i 1888. Jeg tror, at det antyder, at man ikke er opmærksom paa Fluktuationen og Forandringer i Prisforholdene paa Jærn- og Byggematerialier, Jordarbejdet og Arbejdet i det hele taget, og der er dog væsentlig Forskel derpaa til de forskellige Tider. Men selv om det skulde træffe sig saa, at Priserne i dette Øjeblik ere de samme som i 1888, vilde jeg anse det for teknisk smukt, som Lovforslag fremkom i en fornyet Stillelse. Lo Mars Henliggen giver altid Anledning til at betragte Sagen som noget antikveret. — Selve Overslagene kan jeg ikke fuldt forstaa, eller i alt Fald ikke fuldt sympatisere med dem. Jeg skal ikke inklade mig paa Enkelthederne, navnlig under Hensyn til, hvad jeg allerede har fremhævet, at det er Overslag, der ere gjorte i 1888, og det turde hænde, at mine Korrektioner ikke vilde blive billigede af den Grund, men jeg skal paapege et Par enkelte Detailpunkter, fordi der i dem ligger to Principspørgsmaal. Jeg beder først den højtærede Indenrigsminister oplyse, om der under Begrebet „Administration“ skjuler sig væsentlig andre Ting end det, der ligger i Ordlyden. Det er mig nemlig ikke ret forstaaeligt, at der kan paaregnes 87,000 Kr. til Administrationen af et Baneanlæg som dette, og jeg henholder mig til en solid Analogi. Der foreligger fuldstændig nøjagtige Oplysninger fra samtlige de sjællandske Jærnbaners Byggearbejder, og ingen af dem kræver en saa stor Administration, et saa stort Administrationsbidrag, uanset at der